

Terk Etmiyorum Gemimi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Temmuz 2024

Nüansı yok asla, az sonra yazacağım şiirin de kulağına küpe diye astığım ırksız uyruksuz çala-kalem imgelerin tebeşir izinde saklıyım...

Yarım ağız bir aşka değil benimki.
Yağmalansa yürek ne ki?
Hem nasıl ki şiirin ulağıdır kalem
Meylettığım tüm temennim
Göçeceksem de az sonra
O halde ihbar ediyorum
Hem suçumu hem yasımı

Betonarme binaların temelinde saklı
Çürük demir gibi
Çürüyen düşlerimi un ufak edip
Sadece gerçekçi ve gerçek hüviyetimle
Asılıyorum en uzak kancaya

Kanatan imgeler misal:
Kan kusup da kızılıcık şerbetinden dem vuranlar
Bir katarsis aslında tüm olup biten
Yandıgım kadar yağdırdığım olsa ne ki elem?
Gönlün küpeştesi
Dümen bende
Su alan geminin güvertesi
Sistemantik bir d/okunuşla
Ve kim ne derse desin,
Terk etmiyorum gemimi

Göğsümde yuvalamış sözcükler
Her biri bir parça benden
Arşı alaya çıkmış ruhlar
Her biri kayıp her biri evhamlı
Her biri nasıl da uzak benden
Oysaki tek şartım vardı hem de ilk günden:
Azıcık ş/aşkın bir vaveyla

Çaputlar b/ağladığım kadar evrenin en ulu dağına

Ne çınarım yeşil
Ne de durduk yere sözcüklerle hemhal
Bir terk ediş misal
Bir de kalemle iştiğal
Gök mavi yer sarı
Acının buğdayı
Öğüttüğüm yürekte
Açının daha da daraldığı
Hüznün koynunda.

Sıra sayı sıfatlarından arakladığım bir ç/ağrı
Nasıl da terbiyeli bir öğrenci
Düş mektebinde kurduğum hayallerde
Hem az evvel aldım diplomamı:
Dokunulmazlığında duyguların
Bir de sırta kadem basanların davası
Darağacım içimde
İpi de boynuma geçirdiğim mi...
İdam sehpası önümde
Az daha kardım mı önümü şiirin dipçığı ile

Kazdığım mezarı da sularken sözcüklere kan olan kalemin
Divitinden
Akan kâh acı kâh öfke
Açmakla mükellef o kapıyı
Duaların hükmünde
Duvar dibine yaslanmış bir saksı
Ve işte tüm ölü toprağı ve içimi
Eşeledikçe az daha da sabrettim mi
İlla ki ulaşacağım hedefe...